

Novetats documentals de Recerca i Universitats

Departament de Recerca i Universitats
Novembre 2022 #61

Llibres i documents seleccionats

Education at a Glance 2022

European Commission. Directorate-General for Research and Innovation. (2022). 102 pàgines.

[Llegiu-ne més](#)

Via Universitària: accés, condicions d'aprenentatge, expectatives i retorns dels estudis universitaris (2020-2022)

Col·lecció Política Universitària N. 14.
Xarxa Vives. (2022). 55 pàgines. ISBN 978-09-38051-0.

[Llegiu-ne més](#)

Ithaka S+R US Faculty Survey 2021

Blankstein, M. (2022). Ithaka S+R US Faculty Survey 2021. 68 pàgines.

[Llegiu-ne més](#)

Science Diplomacy in and for Sweden

The Swedish Foundation for International Cooperation in Research and Higher Education. (2022). R 22:01. 36 pàgines. ISSN 1404-7209

[Llegiu-ne més](#)

Confidence in research: researchers in the spotlight

(2022). Economist Impact. 94 pàgines.

[Llegiu-ne més](#)

Recursos electrònics

Participació de Catalunya en Horitzó Europa

(2022). AGAUR. [Infografia]. [28 de novembre de 2022].

[Llegiu-ne més](#)

Horizon Europe – Dissemination and exploitation

European Research Executive Agency. (2022). [28 de novembre de 2022].

[Llegiu-ne més](#)

Divulgació científica

Desastres. Cómo las grandes catástrofes moldean nuestra historia

Jones, Lucy. (2021). Capitán Swing. 256 pàgines. ISBN: 9788418056680

[Llegiu-ne més](#)

Els blogs de Mètode, un portal de divulgació

Universitat de València. (2022). [28 de novembre de 2022].

[Llegiu-ne més](#)

ELS
BLOGS
de Mètode

Darrers butlletins electrònics publicats

- [Butlletins Recercat](#)
- [Butlletins AQU Catalunya](#)
- [Els Doctorats Industrials](#)

Revistes especialitzades

Accediu a les [revistes especialitzades](#) a les que està subscrit el Departament de Recerca i Universitats. Podeu consultar-hi els exemplars publicats i rebuts, els sumaris dels darrers números i el tipus de subscripció que tenim. Si us interessa algun article en particular, escriviu-nos un correu a biblioteca.recercaiuniversitats@gencat.cat

Més informació

- [Condicions de préstec](#)
- [Biblioteca Departament Recerca i Universitats](#)

[Alta](#)

[Baixa](#)

[Contacte](#)

ISSN: 2462-5426

Avis legal: D'acord amb l'article 17.1 de la Llei 19/2014, la ©Generalitat de Catalunya permet la reutilització dels continguts i de les dades sempre que se'n citi la font i la data d'actualització i que no es desnaturalitzi la informació (article 8 de la Llei 37/2007) i també que no es contradigui amb una llicència específica.

Education at a Glance 2022

European Commission. Directorate-General for Research and Innovation. (2022). 102 pàgines.

Enllaços relacionats

Accediu a l'informe complet

S'ha publicat recentment el títol clau anual de l'OCDE que mesura l'estat de l'educació a tot el món, amb indicadors en diversos camps. La darrera edició d'aquest informe internacional amb estadístiques nacionals comparables es focalitza en l'educació terciària i l'impacte de la pandèmia de la COVID-19 als 38 membres de l'OCDE, així com a set països socis clau: l'Argentina, el Brasil, la Xina, l'Índia, Indonèsia, Aràbia Saudita i Sud-àfrica.

Entre altres aspectes, es constata que entre el 2000 i el 2021 s'han donat els fenòmens següents.

La proporció de persones de 25 a 34 anys amb estudis superiors ha augmentat en 20 punts percentuals, del 27 % al 48 %.

La mitjana global de la despesa en educació superior de tots els països de l'OCDE és de l'1,5 % respecte al PIB i la dels 22 països de la Unió Europea (UE) està una mica per sota d'aquest percentatge, és a dir, els països de la UE, el club més ric de l'OCDE, inverteixen menys en educació terciària que Xile, els Estats Units, el Canadà i el Regne Unit.

Entre els de 25 a 34 anys, la quota mitjana de dones amb estudis terciaris és del 53 %, percentatge 12 punts superior al dels homes (41 %). Les taxes d'assoliment de l'educació terciària entre els adults joves varien des de menys del 30 % a Mèxic i Itàlia fins a gairebé el 70 % a Corea del Sud.

Alguns països com el Canadà, Corea del Sud o Àustria han desenvolupat titulacions terciàries de cicles més curts per oferir als participants coneixements, habilitats i competències professionals i així adaptar-se a les necessitats del mercat laboral.

Segons aquest informe, cal fer molt més per ampliar l'educació i la formació professional (FP) i fer front a les baixes taxes de finalització dels estudis de grau. En alguns països, les taxes de ni-nis (joves que ni treballen ni estudien) són alarmantment altes, fins i tot entre els graduats terciaris (per exemple, més del 30 % dels graduats terciaris a Grècia i Sud-àfrica no tenen feina ni estudien). Obtenir un títol terciari comporta uns beneficis objectius, tant pel que fa al sou (els treballadors a temps complet amb estudis terciaris guanyen de mitjana al voltant d'un 50 % més que els treballadors amb estudis de batxillerat i gairebé el doble que els treballadors sense batxillerat) com pel que fa a l'ocupació (l'any 2021, la taxa mitjana d'atur de les persones de l'OCDE amb estudis terciaris era del 4 %, en comparació amb el 6 % de les persones amb batxillerat i l'11 % de les persones amb nivells educatius inferiors). Ara bé, molts estudiants terciaris no acaben els programes d'estudis, i l'estudi mostra que només el 39 % dels estudiants de grau es graduen dins del termini previst per al seu programa. Aquestes taxes de finalització són especialment baixes entre els estudiants masculins de tots els països de l'OCDE.

Com a possible solució per millorar les taxes de finalització, l'informe de l'OCDE proposa que el finançament de les institucions estigui condicionat a les taxes de finalització, perquè les institucions ofereixin als estudiants una flexibilitat més gran i tinguin incentius per ajudar-los a completar el seu programa.

L'informe també advoca per fer que la formació professional sigui la primera opció dels estudiants i no es vegi com una opció d'estatus baix, evitada pels joves brillants i ambiciosos i les seves famílies, que condueix a resultats pobres en el mercat laboral, i defensa que fer-ho requereix establir nous vincles entre l'FP de la secundària superior i l'educació terciària professional per oferir als graduats en FP l'oportunitat d'obtenir qualificacions addicionals superiors en una etapa posterior. Encara no tots els països han establert vies sòlides des de l'FP fins a nivells d'educació superiors. Augmentar l'estatus de l'FP també requereix desenvolupar programes en col·laboració amb la indústria i potenciar l'aprenentatge basat en el treball, àmpliament utilitzat per crear vincles forts entre les escoles i els empresaris.

El llibre inclou StatLinks, URL que enllacen amb fulls de càlcul Excel que contenen les dades de fons.

Education at a Glance 2022. European Commission. Directorate-General for Research and Innovation. (2022). 102 pàgines.

<https://doi.org/10.1787/19991487>

Via Universitària: accés, condicions d'aprenentatge, expectatives i retorns dels estudis universitaris (2020-2022)

Col·lecció Política Universitària N. 14. Xarxa Vives. (2022).55 pàgines. ISBN 978-09-38051-0.

Enllaços relacionats

[Accediu a la publicació](#)

La tercera edició de l'enquesta *Via Universitària (2020-2022)* és un recull dels resultats més destacats i rellevants dels estudiants universitaris del territori. Amb el títol complet *Via Universitària: accés, condicions d'aprenentatge, expectatives i retorns dels estudis universitaris*, trobem un dels projectes més importants de la Xarxa Vives. Aquesta tercera enquesta, concretament, ha comptat amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU), l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra (AQUA) i l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva (AVAP).

Aquest estudi, que com el seu nom indica conté dades recollides entre el 2020 i el 2022, incorpora els resultats d'unes 50.000 respostes a enquestes fetes a estudiants que formen part d'unes 20 universitats de la Xarxa Vives. Com molts estudis d'aquest període, cal analitzar les dades tenint en compte els efectes de la pandèmia, especialment durant el 2020 i el 2021. De fet, hi trobarem molta informació sobre com els estudiants han viscut la vida universitària en un context de pandèmia mundial.

A tall informatiu, algunes de les conclusions més interessants o rellevants que s'extreuen de l'enquesta són les següents:

- Continua la tendència d'anys anteriors del fet que la universitat presencial es manté, i fins i tot arriba a créixer, com a pol d'atracció d'un perfil universitari tradicional, jove i que hi accedeix a través de les PAU.
- La universitat virtual actua com a dispositiu de segona oportunitat per a perfils amb trajectòries més complexes i d'origen social més baix.
- És necessari millorar l'accés dels grups socials menys afavorits a totes les fonts de finançament, promovent alternatives a l'economia familiar.
- La majoria d'estudiants estan força segurs de les seves capacitats i pensen que la seva experiència universitària ha sortit bé.
- La superioritat numèrica de les dones a la universitat no es tradueix en una veritable feminització del món universitari.
- A mesura que la proporció d'estudiants més grans augmenta, la problemàtica de la conciliació es trasllada també a l'àmbit universitari.
- La bretxa en l'accés a la universitat s'incrementa progressivament, de manera que la probabilitat de cursar estudis de màster és superior en estudiants de classe alta, i sobretot en els estudis científics.
- Es considera urgent incorporar la salut mental entre els aspectes que cal considerar dins la vida universitària.
- Els estudiants avui dia són nadius digitals i, en aquest sentit, la universitat necessita transformar-se.

El llibre està disponible per demanar-lo en préstec i consultar-lo a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

Ithaka S+R US Faculty Survey 2021

Blankstein, M. (2022). Ithaka S+R US Faculty Survey 2021. 68 pàgines.

Enllaços relacionats

[Accediu a la publicació](#)

Es tracta de la vuitena entrega de la *Ithaka S+R US Faculty Survey*, l'enquesta triennial gestionada pel projecte **Ithaka S+R**, que permet detectar les tendències principals en l'àmbit de l'educació superior al llarg del temps. En aquest cas se centra en la docència i la recerca. L'enquesta va dirigida al professorat universitari dels Estats Units.

L'enquesta que ens ocupa, la del **2021**, es va adreçar a una mostra de 145.099 membres de facultats, dels quals 7.615 van contestar-la tota (xifra que representa un percentatge de resposta del 5,2 %). Malgrat algunes diferències en les respostes per la disparitat de disciplines, s'han equilibrat els resultats totals de manera proporcional d'acord amb els paràmetres de població.

En aquesta darrera edició és necessari tenir en compte els efectes que ha tingut la pandèmia no només en el món universitari, sinó a tot el món. Tot i això, els resultats que se'n poden extreure enguany confirmen que es manté la tendència d'anys anteriors.

Alguns dels descobriments clau que ha revelat l'enquesta són els següents:

- El professorat dona menys importància al factor d'impacte a l'hora de decidir on publica la seva recerca acadèmica.
- Tot i que el professorat continua veient la compra de recursos acadèmics com la funció més important de les biblioteques, també veu essencial el seu suport als estudiants.
- Els professors continuen estant interessats en un model de publicació en accés obert i veuen les biblioteques com a entitats clau per donar suport econòmic a aquest model.
- Hi ha pocs professors que creguin que existeixen processos adequats que els protegeixin contra el frau en la recerca.
- Les alteracions dels darrers anys han donat lloc a un augment substancial de l'ús i la creació de recursos educatius oberts (REA), llibres de text, mòduls de cursos i videoconferències.
- La importància de les monografies ha disminuït.
- Malgrat les alteracions dels darrers anys, els professors expliquen que assistir a conferències i tallers continua sent la manera més important de mantenir-se al dia dins del seu camp de coneixement.

Blankstein, M. (2022). Ithaka S+R US Faculty Survey 2021. 68 pàgines.

<https://doi.org/10.18665/sr.316896>

Science Diplomacy in and for Sweden

The Swedish Foundation for International Cooperation in Research and Higher Education. (2022). R 22:01. 36 pàgines. ISSN 1404-7209

Enllaços relacionats

[Accediu a la publicació](#)

Aquest informe ofereix una visió general de la diplomàcia científica, en general, i a Suècia, en concret. S'aborden diferents qüestions: què és la diplomàcia científica? Quin és el potencial per a la diplomàcia científica en l'ecosistema suec de ciència, tecnologia i innovació? Per què podria ser rellevant? Quines accions es poden dur a terme per aprofitar el potencial de la diplomàcia científica en el context suec? Qui pot dur a terme aquestes accions?

La diplomàcia científica és una àrea important relacionada amb els intercanvis de recerca internacionals que cada vegada són més importants. Gran part de les consideracions, propostes o definicions que trobem en l'informe són extrapolables a altres contextos, a part del suec, atès que es destaca la importància creixent de la diplomàcia científica en un món cada cop més complex i polaritzat marcat per grans tensions geopolítiques, amb una interfície cada vegada més gran entre els desenvolupaments tecnològics, l'economia, la política i la seguretat, i els interessos de la política exterior, així com la disminució de la mobilitat internacional (tant d'investigadors com d'estudiants) induïda per la pandèmia.

Respecte a Suècia, es destaca que, encara que la diplomàcia científica no és un concepte nou, no ha rebut gaire atenció en cercles acadèmics i científics i continua sent desconeguda, tant com a concepte com pel que fa a la discussió sobre la seva possible aplicació en el context polític. Els autors suggereixen que el camp de la diplomàcia científica a Suècia està molt fragmentat i falten debats significatius sobre la qüestió. Afirment que per organitzar la diplomàcia científica, en el context suec, cal partir d'un reconeixement de les finalitats previstes per a aquest concepte per part dels diferents grups d'interès. Per això, i per coordinar els esforços diplomàtics, proposen establir un mecanisme o centre d'intercanvi d'informació com a fòrum independent no partidista que permeti i faciliti debats i iniciatives conjuntes dels diferents actors i que inclouria totes les parts interessades del sistema suec.

El document es basa en l'experiència de recerca dels autors en projectes sobre política científica i diplomàcia científica, en l'anàlisi de la literatura de diplomàcia científica existent i en un conjunt de vuit entrevistes.

Trobareu una còpia impresa d'aquest document per demanar-lo en préstec i consultar-lo a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

Confidence in research: researchers in the spotlight

(2022). Economist Impact. 94 pàgines.

Enllaços relacionats

[Accediu a l'informe](#)

Aquest document ens mostra els resultats de l'enquesta *Confidence in research: researchers in the spotlight* (Confiança en la recerca: investigadors en el punt de mira), feta a 3.144 investigadors de 100 països entre el maig i l'agost de 2022 per *Economist Impact*, del grup editorial The Economist, i l'editor científic Elsevier. També es van celebrar 6 taules rodones regionals.

La conclusió principal de l'enquesta podria ser que, tot i que la pandèmia va accelerar tant la ciència oberta com l'intercanvi de dades entre diferents països i la col·laboració interdisciplinària, i va consolidar les xarxes socials com un lloc perquè els científics discuteixin la seva investigació, la comprensió pública de la ciència encara és limitada.

El 78 % dels enquestats creu que la pandèmia va augmentar la importància dels organismes científics i dels investigadors a l'hora d'explicar els resultats de la recerca al públic, cosa que va reforçar el paper dels investigadors en la societat. Però els investigadors estan preparats per a aquest paper de cara al públic? Tenen la confiança necessària per desenvolupar aquest paper? Estan equipats per comunicar temes complexos, sovint amb molts matisos, a públics profans?

L'informe dona algunes dades que confirmarien que la pandèmia no ha portat a una comprensió millor sobre el funcionament de la ciència, com ho demostra el fet que només el 18 % dels enquestats se sentia segur explicant els resultats de la seva recerca a les xarxes socials, que el 32 % dels investigadors enquestats o companys seus havia patit abús en línia després de publicar les seves conclusions o que pràcticament la meitat de les persones enquestades tem que la seva recerca estigui sent simplificada excessivament pel públic a les xarxes socials i pels mitjans de comunicació.

Una altra preocupació també compartida que posa de manifest l'estudi és que la recerca es polititzi. En aquest sentit, crida l'atenció menysteniment envers la ciència i la recerca d'alguns líders mundials, com ara l'expresident nord-americà Donald Trump, l'expresident brasiler Jair Bolsonaro i l'actual president mexicà Andrés Manuel López Obrador soscavant.

Finalment, l'informe suggereix diverses mesures, eines de suport i incentius amb la finalitat d'ajudar els científics i els investigadors per dotar-los de la confiança necessària perquè puguin adoptar un paper més públic. Aquestes mesures inclourien, entre d'altres, formació formal per ajudar-los a comunicar el seu treball de manera eficaç i ètica, i formació i suport per enfrontar-se als abusos en línia.

Trobareu una còpia impresa d'aquest document per demanar-lo en préstec i consultar-lo a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

Participació de Catalunya en Horitzó Europa

(2022). AGAUR. [Infografia]. [28 de novembre de 2022].

Enllaços relacionats

[Accediu a la infografia](#)

Aquesta infografia amb dades actualitzades del mes de setembre forma part dels informes periòdics que elabora l'AGAUR dins el **Monitoratge de resultats** per fer el seguiment de la participació de les universitats i centres de recerca de Catalunya en els programes europeus d'R+D.

S'observa que, en les primeres convocatòries del programa Horitzó Europa, Catalunya ha captat 252 M€, que representen un 3,1 % dels fons (un 0,6 % més del que es va captar a Horitzó 2020), i 415 projectes.

La infografia mostra el valor absolut dels euros captats segregats per cada un dels tres pilars del programa (Ciència excel·lent, Reptes globals i competitivitat de la indústria europea, i Europa innovadora), i dins d'aquests pilars, els euros captats per cada una de les accions, organismes, clústers o programes que els formen. També es destaquen els percentatges del total de fons destinats a cada prioritat temàtica: salut, 5,9 %; Consell Europeu d'Innovació (EIC), 4,5 %; Consell Europeu de Recerca (ERC), 3,3 %; Accions Marie Skłodowska Curie (MSCA), 3,3 %, i accions per ampliar la participació i reforçar l'espai europeu de recerca (WidERA), 3,3 %.

Els centres de recerca capten el 45 % dels fons, davant del 26 % de les universitats i el 22 % de les institucions privades amb ànim de lucre.

Horizon Europe – Dissemination and exploitation

European Research Executive Agency. (2022). [28 de novembre de 2022].

Enllaços relacionats

Accediu a la pàgina web

Aquesta pàgina recull els serveis gratuïts de suport a les activitats de difusió i explotació dels resultats de la recerca que ofereix la Comunitat Europea. L'objectiu és que sigui útil als beneficiaris del finançament dels programes Horitzó Europa i Horitzó 2020 per augmentar l'impacte dels resultats dels seus projectes, que és un dels requisits d'aquests programes. Aquests serveis són la plataforma [Open Research Europe](#) , l'[Horizon Results Platform](#) , l'[Horizon Results Booster](#) , l'[HSbooster.eu](#), [European Standardisation Booster Service for EU Projects](#) , i l'[Innovation Radar](#) .

La pàgina també ofereix consells, i enllaços a guies i manuals diversos relacionats amb diferents aspectes de l'explotació i la disseminació dels resultats dels projectes finançats, com ara la comunicació, l'accés obert, la propietat intel·lectual, la consultoria, la participació pública, etc., i conté un apartat dedicat en concret als becaris i coordinadors de les Accions Marie Skłodowska-Curie.

Desastres. Cómo las grandes catástrofes moldean nuestra historia

Jones, Lucy. (2021). Capitán Swing. 256 pàgines. ISBN: 9788418056680

Lucile M. Jones, *Lucy*, (Santa Monica, Califòrnia, 1955) és una sismòloga de llarga trajectòria professional com a científica i com a assessora en prevenció de catàstrofes de diferents administracions públiques dels Estats Units. Ha publicat més de 100 articles científics i acumula un grapat de reconeixements per la seva tasca en la prevenció dels efectes dels terratrèmols i en la capacitat de resiliència de les comunitats que els pateixen.

El llibre de la doctora Jones no té en compte les catàstrofes naturals causades per patògens, com la grip espanyola del 1918, que va provocar 50 milions de morts, o per les grans fams, o les causades per l'estupidesa i la maldat humanes —malgrat ser tan naturals com una riuada i molt més freqüents—, les morts atribuïbles a les quals en guerres i genocidis se surten dels paràmetres. També queden fora de l'abast del llibre les cinc extincions massives prèvies a l'actual, tot i que se sospita que, com a mínim, tres d'elles estan relacionades amb l'activitat tectònica.

Les catàstrofes que explica l'autora tampoc no són les més impressionants d'aquelles de què es té registre: queden fora del llibre erupcions com les dels volcans Tambora o Krakatau, malgrat que aquest últim, segons Donald Olson, professor de física de la Universitat Estatal de Texas, va tenyir de foc el cel del món, com representa Edvard Munch en *El crit*. També en queden fora tsunamis com el de la badia de Lituya, el 1958, a Alaska, amb una onada de més de 500 metres d'alçària que avançava a 200 quilòmetres per hora. Sí que s'explica l'erupció del Laki, el 1783, que, a part d'arrasar Islàndia, va provocar milions de morts arreu del món per la quantitat de diòxid sulfúric i cendres que va llençar a l'atmosfera. El diòxid sulfúric, en oxidar-se, es transforma en àcid sulfúric i les partícules de sofre descomponen la llum solar. Els hiverns següents van ser terribles i les sequeres freqüents. Les víctimes del Laki es compten per milions a escala mundial.

El llibre només se centra en les catàstrofes naturals provocades pel moviment de les plaques tectòniques i pels fenòmens meteorològics adversos, malgrat que aquests últims també poden ser matisats. És evident que les precipitacions extremes poden incrementar el cabal dels rius i provocar riuades. Però, si les construccions humanes es fan a la llera del riu, no es pot concloure que la catàstrofe ha estat provocada per un fenomen natural extrem sinó per l'estupidesa o la pobresa humanes.

La senyora Jones analitza 11 catàstrofes, que van des de Pompeia l'any 79 dC fins al tsunami de Tohoku i el desastre posterior de la central nuclear de Fukushima, el 2011. En total hi ha tres terratrèmols, tres tsunamis, dues erupcions volcàniques, dues riuades i un huracà. Val a dir que, d'aquestes manifestacions extremes de la natura, només els terratrèmols són absolutament impredecibles en el temps.

Cada capítol presenta una estructura similar. Comença per explicar les causes científiques que han donat lloc als desastres, comenta com van reaccionar la població i les autoritats i, finalment, n'extreu unes conclusions que permetin a la població minimitzar els danys produïts pel desastre i destinar els esforços a recuperar-se com abans millor: la importància de la resiliència.

Els dos grans perjudicats en l'anàlisi dels factors que envolten els desastres són les autoritats públiques i la condició humana. Pel que fa a les autoritats, el suport a neteges ètniques, el robatori dels fons destinats a la prevenció, l'execució de persones negres que volien salvar la vida, l'exigència als científics d'una predicció exacta sota pena de càstig si no l'encerten, la reticència a fer una evacuació per si no es produeix el desastre que finalment s'acaba produint, qualifiquen la seva ignomínia. Pel que fa a la condició humana, a més de participar en les barbaritats que promouen les autoritats, hi ha l'abús de les dones, el fanatisme, les creences, el fet d'intentar que morin els altres per salvar-se un mateix...

També es troben casos de lideratge ferm i eficaç com el del ministre Carvalho, en el tsunami de Lisboa del 1755, que després del desastre, quan li van preguntar què calia fer, va dir «Enterrem els morts, donem menjar als vius»; o l'empoderament de les dones japoneses de Tohoku, que, cansades de les vexacions que patien quan se'ls exigien favors sexuals a canvi de les racions de supervivència o quan el responsable de la distribució de productes d'higiene íntima els facilitava, segons el seu criteri, una compresa al dia per dona, es van organitzar en associacions feministes que avui dia continuen existint i són extraordinàriament actives.

Actualment, aprofitant que les catàstrofes naturals són impredecibles, algunes autoritats confien en la possibilitat que no tinguin lloc mentre governen i, per tant, no fer res és una opció. Mireu, si no, el documental *La gran ola*, de Fernando Arroyo, del 2017, sobre la possibilitat real de tsunami al sud-oest de la península Ibèrica, lloc de subducció de la placa Africana amb l'Eurasiàtica, i la resposta de les autoritats.

Comentari: Salvador Maturana. Direcció General de Recerca

Els blogs de Mètode, un portal de divulgació

Universitat de València. (2022). [28 de novembre de 2022].

ELS BLOGS de Mètode

Aquest és un espai de reflexió i divulgació de la ciència, la tecnologia, el medi ambient i la salut sota l'aixopluc de la revista *Mètode*, de la Universitat de València, que potencia la comunicació directa entre la comunitat científica i investigadora i el públic. Actualment, consta de tres blogs: *Univers violent*, *Quaderns de muntanya* i *Històries clíniques*.

El blog *Univers violent* va a càrrec de Manel Perucho, professor de la Facultat de Física de la Universitat de València i investigador en astrofísica, i se centra a divulgar coneixement, històric i actual, sobre el cosmos i com l'hem estudiat posant l'èmfasi en fenòmens que passen desapercebuts en el nostre dia a dia.

El blog *Quaderns de muntanya* va a càrrec del naturalista Francesc Rodríguez i ens acosta a la natura i la muntanya. Recull noves entrades i també alguns dels articles que ja havia publicat el mateix autor al web de Mètode.

El blog *Històries clíniques* va a càrrec d'Àngels Royo, metgessa especialista en oncologia mèdica, la qual, d'una banda, ens il·lustra sobre temes rellevants i curiosos de la història de la medicina i, de l'altra, ens dona a conèixer les històries clíniques de personatges coneguts que han esdevingut importants.

Per a totes aquelles persones que desitgin divulgar el seu àmbit de coneixement, reflexionar sobre qüestions científiques d'actualitat o que busquin un lloc de trobada amb el públic, Els blogs de Mètode és un espai obert; només cal presentar la proposta a web@metode.cat.